

Scherjon is surprise, Helmholt onttroond

 Ernst Slagter

Winsum | Eerst kreeg Hannes Scherjon de handen in Winsum al op elkaar met een acrobatische sprong die goed was voor een finaleplaats bij de senioren. In die eindstrijd verbaasde de Noardburgumer alles en iedereen - zichzelf inclusief - met een afstand van 20,15 meter. Slechts zeven centimeter scheidden hem uiteindelijk van de Friese titel.

Voor iemand die op een haar na de grootste prijs in fierljepland misliep, stond Scherjon er behoorlijk monter bij. Wat heet, de brede grijns op zijn gezicht was er met geen mogelijkheid af te krijgen. „Ik heb het FK bij jongens en junioren gewonnen. Eerlijk gezegd heb ik nu hetzelfde gevoel als toen.”

‘Toen’ was respectievelijk in 2002 en 2006. De weelderige haardos van weleer is al een tijdje ingeruild voor een gemillimeterd kapsel. De fraaie ljepestijl was echter ontegenzeggelijk die van Scherjon. Maar werkelijk vanuit het niets mengde hij zich zaterdag in het geweld van de senioren.

Scherjon had begin dit seizoen grote plannen. De kroonprins van weleer had het fierljeppen een tijdje op een lager pitje gezet, maar wilde weer rijken aan het grote werk. „Ik voelde me supersterk. Daardoor had ik hoge verwachtingen, maar toen scheurde ik bij de tweede wedstrijd mijn enkelband en kon ik weer opnieuw beginnen.”

En dus sprong hij zaterdag niet in de topklasse, maar vocht hij zich vanuit de schaduw in de eindstrijd. Als zijn finalesprong één centimeter verder was geweest dan de 20,15 had hij zelfs zijn ruim zes (!) jaar oude persoonlijk record (20,16) geëvenaard.

Oane Galama sprong als enige verder dan Scherjon, maar de klompenmaker maakte samen met de Galama's - ook tweelingbroer Ysbrand - een vreugdedansje. „Dit voelt voor mij als een gezamenlijke overwinning. Oane en ik hebben het afgelopen jaar zo hard getraind. We stonden al in september twee tot drie keer per week op de atletiekbaan en hebben dagelijks

contact. Man, ik gun het hem zo.”

De meest geduchte tegenstander van Galama en Scherjon was Bart Helmholt. De Burgumer baarde jarenlang opzien door onder druk - en vaak op het allerlaatste moment - alsnog de wedstrijd naar zich toe te trekken. Maar na drie Friese titels op rij - en zeven keer in negen edities - moest ook Helmholt deze keer het hoofd buigen voor Galama.

Dat deed de levende legende met verve, want direct na zijn mislukte laatste poging applaudisseerde Helmholt voor de nieuwe kampioen. „Oane heeft dit verdiend. Het is knap om in het leidersshirt ook Fries kampioen te worden. Superknap van Hannes ook. Mooi voor die jongen.”

De mooie woorden voor de concurrentie ten spijt: Helmholt zelf had ui-

Ik moet nu de moed weer oprapen en op het NK proberen toe te slaan

teraard flink de pee in. „Deze titel had voor mij het seizoen goed moeten maken. Tot nu toe is het tenslotte niet al te best gegaan. Ik had echt gehoopt op mijn laatste sprong. Ik zat ook wel lekker in de stok, maar ik werd toch weer gepakt door de wind. Vooral op de seniorenschans hebben we het daar zwaar mee gehad. Af en toe kwam er ineens weer een vlag opzetten. Dan is het moeilijk de stok goed te zetten.”

Het was geen gezocht excuus, want menig seniorenljepper stelde last te hebben gehad van de wind. Hoe groot de streep door de rekening was voor Helmholt? „Heel groot. Ik moet nu de moed weer oprapen en op het NK proberen toe te slaan. Ik mik nog op een paar echt verre sprongen. De stok staat verschrikkelijk ver en het gaat soms enorm makkelijk. 22 meter? Dan moet het beter lopen dan de laatste weken. Maar soms is het er ineens.”